

Pisarkiewicz, Mirosław

Prasa lokalna w Łęczycy w XX wieku

Notatki Płockie 49/2-199, 24-28

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRASA LOKALNA W ŁĘCZYCY W XX WIEKU

Dzieje prasy lokalnej regularnie wydawanej w Łęczycy mają swój początek w okresie I wojny światowej. Wtedy to niemieckie władze okupacyjne rozpoczęły publikację dwujęzycznego „Łęczycykiego Tygodnika Powiatowego” („Lenczycaer Kreisblatt”), którego pierwszy numer ukazał się z datą 3 sierpnia 1915 r. Wydawcą była Landratura w Łęczycy. Pismo drukowano w łęczycyckiej drukarni S. Hermana (Salomona a następnie Salomei). Po śmierci rodziców drukarnię mieszczącą się przy Poznańskiej w Łęczycy przejął Fabjan (Fajwel) Herman. Pismo ukazywało się w cyklu tygodniowym. Miało najczęściej osiem stron, choć drukowano je także na czterech, sześciu i dziesięciu, a nawet dwunastu. Dnia 9 maja 1916 r. w numeracji ciągłej umieszczono dodatek, jako numer 40. Zamiast tytułu w winiecie umieszczono napis: „Dodatek do Łęczycyckiego Tygodnika Powiatowego”. Kolejny numer „ŁTP” nosił także numer 40. Poza numeracją wydano natomiast 25 maja 1917 r. „Dodatek Wyjątkowy” liczący 36 stron. Integralną częścią „ŁTP” był „Urzędowy Dodatek do Gazety Urzędowej Powiatu Łęczycyckiego”. Był to druk dwujęzyczny. Dodatek ukazał się po raz pierwszy w 1917 r. Drukowano go w Niemieckiej Drukarni Rządowej w Warszawie. W maju 1917 r. ukazał się Dodatek z numerem szóstym. Dodatek miał mniejszy format od „ŁTP”.

Najprawdopodobniej w 1917 r. „ŁTP” zmienił nazwę na „Gazetę Urzędową Powiatu Łęczycyckiego” zachowując układ i ciągłość numeracji. Ogółem do 2 sierpnia 1918 r. ukazały się 154 numery tygodnika pod obu tytułami. Nie udało się ustalić, kiedy pismo zlikwidowano. Z pewnością „GUPŁ” była wydawane jeszcze w 1919 r. Prawdopodobnie ukazało się łącznie ponad 225 numerów „ŁTP”-„GUPŁ”.

W 1917 r. ukazywało się również harcerskie „Ogniwo”.

W okresie międzywojennym wydawano kilka pism, z których najważniejsze to „Słowo Łęczycyckie” drukowane w latach 1926-1927 i „Ziemia Łęczycycka” wychodząca od 1932 r. i mimo rozlicznych perturbacji ukazująca się najprawdopodobniej do wybuchu wojny.

Tygodnik „Słowo Łęczycyckie” było pismem o zasięgu miejskim. Pierwszy numer ukazał się z datą 4 lipca 1926 r. Redaktorem i wydawcą był Tadeusz Zieliński. Redakcja i administracja mieściła się przy Przedryнку 2, ale jeszcze w tym samym miesiącu

przeniesiono ją na Sienkiewicza 15. „Sł” składano w Drukarni Polskiej, a od nr. 4 u F. Hermana. Od nr. 16 wrócono do Drukarni Polskiej, a wydawcą został drukarz Czesław Gertych. Redakcja przeniosła się do jego zakładu na Przedrynek. W kwietniu 1927 r. wydano w formie plakatu dodatek nadzwyczajny o numerze 13 z informacją o przejeździe przez Łęczycę pociągu z władzami państwa. Żart się powiódł - łęczycanie tłumnie przybyli na dworzec witać oficjeli, z czego śmiała się w następnym numerze Redakcja.

Pismem o zasięgu powiatowym była „Ziemia Łęczycycka”. Pierwszy numer ukazał się 9 listopada 1932 r. Redakcja tygodnika mieściła się w Biurze Wydziału Powiatowego przy Pl. T. Kościuszki. Układ i treść pierwszych numerów przypominają „Sł”. Może dlatego, że „Zł” drukowano u Cz. Gertycha. Wydawcą był Antoni Jaworski, a red. odpowiedzialnym Antoni Mazur. W 1933 r., od nr. 7 wydawanie „Zł” przejął Stanisław Skupiński. Nie stosowano numeracji ciągłej. Podawano tylko rok ukazywania się gazety. W 1934 r. „Zł” drukowano u F. Hermana. Redaktorem odpowiedzialnym w miejsce A. Mazura został Stanisław Wiśniewski (od nr. 29). W 1935 r. wydawcą został Leon Broszkowski, a w 1936 r. Edward Brochocki. Druk przeniesiono w 1937 r. do kutnowskiej Estetycznej, a następnie do Drukarni Polskiej w Kutnie. W 1937 r. kilkakrotnie zmieniali się redaktorzy naczelni. Byli nimi: L. Broszkowski (dwukrotnie), S. Wiśniewski i do końca roku Marian Cieplak. Do początku 1938 r. wydano 185 numerów. Nie wiadomo ile jeszcze wyszło do wybuchu wojny.

Jako dodatek do „Zł” rozpoczęto w 1935 r. wydawanie pisma „Wici Łęczan. Biuletyn Harcerstwa Łęczycyckiego”. Pierwszy numer ukazał się 14 listopada 1935 r. w formie wkładki do „Zł”. W grudniu 1937 r. „WŁ” przekształcono w odrębne pismo. Wydawcą była Komenda Łęczycyckiego Hufca Harcerzy w osobie harcmistrza Jana Kurasińskiego. Biuletyn drukowano u Cz. Gertycha w Łęczycy. W czerwcu 1938 r. w winiecie nr. 4 „WŁ” ukazała się informacja „Rok IV. Tom II” - prawdopodobnie nawiązano do „Wici” wydawanych na łamach „Zł”. Jeszcze w 1922 r. ukazała się jednodniówka „Czuj-Duch” (z okazji poświęcenia sztandaru). W 1927 r. wydawano pisemko „Zastępowy”, a w 1935 r., z okazji zjazdu harcerskiego w Spale „Złotowe Wici Łęczyczanów”.

Również łączyckie szkoły wydawały gazetki. Najprawdopodobniej w latach 20. ukazywał się miesięcznik w Gimnazjum A. Mickiewicza. Nic więcej jednak na jego temat nie wiadomo. Pod koniec lat 30. wydawano „Głos Młodzieży” - miesięcznik uczniów Gimnazjum i Liceum w Łęczycy. Redagował go Jan Olejniczak, a wydawcą była Drużyna Harcerska im. Zawiszy Czarnego. Numer 7 „GM” wyszedł z datą z czerwca 1939 r. w drukarni Cz. Gertycha. Było to 8-stronicowe pismo na kredowym papierze z fotografiami.

W latach 1922-1923 „Gazeta Kutnowska” tworzyła mutację pod nazwą „Gazeta Łęczycka”. Wspólnie z Kutnem wydano także w latach 1931, 1933, 1936, 1937 jednodniówki 37. pułku piechoty Ziemi Łęczyckiej¹.

Druk prasy lokalnej wznowiono prawdopodobnie w 1947 r. Wychodziły wówczas pisemka i biuletyny harcerskie („Informacje. Okólniki. Rozkazy. Biuletyn Harcerstwa Ziemi Łęczyckiej”, „Akcja letnia Harcerstwa Ziemi Łęczyckiej”, „Pierwsze zimowisko Skaut ...”) a w 1948 r. przywrócono na krótko „Ogniwo. Biuletyn Służby”.

W latach 1955-1956 ukazywał się nieregularnie „Express Łęczycki” - organ Powiatowego Komitetu Frontu Narodowego. Pismo będące mutacją łódzkiego odpowiednika drukowano w Zakładach Graficznych RSW „Prasa” w Łodzi. W zasadzie był to cykl jednodniówek. W nr. 7 z sierpnia 1956 r. umieszczono stopkę redakcyjną - kolegium tworzyli: Adam Bednarek, Piotr Kłysiak, Jan Kurasieński, Jan Malec, Wacław Marynowski, Włodzimierz Piotrowski, Wojciech Szczepanik, Władysław Zarachowicz i Wacław Zydler. Nakład wahał się od 3 000 do 4 000 egz.

W latach 1956-1957, w związku z budową kopalń rud żelaza, funkcjonowało „Zagłębie Łęczyckie” - pismo Komitetu Zakładowego PZPR. We wrześniu 1956 r. jako wydawcę podano Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Rud Żelaza w Łęczycy. Pismo w nakładzie 800-1000 egz. drukowano w łączyckich Zakładach Górniczych. Redagowało je kolegium w składzie: Włodzimierz Piotrowski (red. nacz.), St. Brysik, E. Wroński (zastępcy), M. J. Tomczyk, Adam Bednarek, Mieczysław Cieniak, Z. Czarnofęski, M. Moj, H. Skowroński, W. Knysz, Z. Wątróbski. Redakcja mieściła się na „Targowicy”. Od nr. 5 do Redakcji dołączył Antoni Klein., a od nr. 7 M. Mesterhazy. Pod koniec 1956 r. „Zagłębie” było dwumiesięcznikiem, a redakcję przeniesiono do biurowca Przedsiębiorstwa Budowy Kopalń.

W 1957 r. reaktywowano „Ziemię Łęczycką”, która jako miesięcznik, dwutygodnik, a od 1970 r. tygodnik ukazywała się do początku 1978 roku. Cie-

kawostką jest nawiązanie do przedwojennej numeracji. Popołniono jednak błąd polegający na założeniu, że „ZŁ” wychodziła do 1939 r. regularnie jako tygodnik, co nie miało miejsca. Numeracja początkowa „ZŁ” z 1957 r. odpowiada zatem liczbie tygodni wychodzenia gazety przed wojną (w latach 1932-1939), a nie liczbie realnie wydanych numerów. Po wznowieniu „ZŁ” w 1957 r. błędnie rozpoczęto jej edycję numerem 356 (sic!).

Redakcja mieściła się początkowo w Powiatowym Domu Kultury, a od 1962 r., do końca tej edycji, przy Belwederskiej 11. Pierwszym redaktorem naczelnym był Mieczysław Cieniak. W skład redakcji weszli: Adam Bednarek, Roman Kittel, Jan Kurasieński, Stefan Pełka, Jerzy Tymecki, Zygmunt Wójcik i Władysław Zarachowicz. W latach 50. „ZŁ” była miesięcznikiem powiatów brzezińskiego, kutnowskiego, łączyckiego, poddębickiego i rawskiego. W kwietniu 1962 r. „ZŁ” stała się dwutygodnikiem, a w 1970 r. tygodnikiem. Gazeta posiadała wkładki: Kronika Ozorkowa, Nowiny Poddębickie i Wiadomości Kutnowskie. Jej redaktorami naczelnymi byli: Mieczysław Cieniak (1957-1960), Adam Bednarek (1960-1961), Józef Bartosik (1961-1962), Henryk Rześny (1962-1969), Jan Sawicki (1969-1975) i Zdzisław Strzępek (1975-1978). Ostatni numer (605 w błędnej numeracji ciągłej od 1932 r.) ukazał się z datą ze stycznia 1978 r.²

W Szkole Podstawowej nr 3 wydawano w latach 70. na powielaczu gazetę „Kleks”, której redaktorami były m.in. Anna Antosik i Krystyna Pisarkiewicz³.

Po likwidacji „ZŁ” aż do lat 80. XX w. prasy w Łęczycy nie wydawano. Dopiero w latach 1985-1987 powielano konspiracyjnie „Solidarność. Biuletyn Solidarności Ziemi Łęczyckiej”. Pod tym tytułem, a następnie jako „Solidarność Ziemi Łęczyckiej. Biuletyn” wydano łącznie 16 numerów. Przy czym pomyłkowo dwa razy ukazał się numer 11 jako dwie różne gazetki. W skład Redakcji wchodził: Zygmunt Grabarczyk, Stefan Zazoniuk, Andrzej Wdowiak i Mirosława Piotrowska. Było to prawdopodobnie nawiązanie do powielaczowego biuletynu wydawanego sporadycznie przez łączycką „Solidarność” przed Stanem Wojennym, o którym obecnie nic konkretnego nie wiadomo. Internowani działacze opozycyjni utworzyli również w łączyckim więzieniu konspiracyjne odręczne pisemko „Bojownik Łęczycki”, którego ukazało się, co najmniej 14 numerów (do maja 1983 r.). Nie udało się ustalić, do kiedy redagowano „BŁ”, ani kto go redagował⁴.

Dnia 28 kwietnia 1990 r. wznowiono, jako dwutygodnik, „Ziemię Łęczycką”. Wydawcami był Dom Kultury i Muzeum w Łęczycy. Redakcja mieściła się

początkowo w Domu Kultury w Alejach 1 Maja 11, a z czasem przeniosła się do biur muzealnych przy Poznańskiej 6. Redaktorem naczelnym został Krzysztof Gowin, a skład redakcji tworzyli: Magdalena Barylska (sekretarz redakcji), Wojciech Bernasiak, Olga Domańska, Grzegorz Pawlak, Zbigniew Kucharski, Anna Dłużewska-Sobczak i Mirosława Żydek. Pierwszy numer gazety wydrukowano w Poligraficznej Spółdzielni Pracy w Łęczycy, kolejne powstawały w spółce poligraficznej Lod-Art w Łodzi.

Ciekawostką jest nawiązanie do błędnej numeracji zlikwidowanej w początkach 1978 r. „ZŁ”. Nowy dwutygodnik zachował ją, pragnąc podkreślić tradycje tytułu. Pierwszy numer nowej edycji nosił numer 606 w numeracji ciągłej⁵.

W grudniu 1990 r. doszło do zmian w zespole redakcyjnym, który odtąd tworzyli: Krzysztof Gowin (red. naczelny), M. Barylska, A. Dłużewska-Sobczak, O. Domańska, Elżbieta Olszewska (była w redakcji bardzo krótko), Renata Przybylska, M. Żydek, Stanisław Jabłoński, Z. Kucharski, G. Pawlak i Mirosław Pisarkiewicz⁶.

W 1992 r. zaszły dalsze zmiany - w kwietniu opuścił redakcję S. Jabłoński, jeszcze w lutym doszedł natomiast do zespołu Jacek Zduńczyk (obecnie zawodowy dziennikarz prasy kaliskiej), a następnie Alicja Łosińska, natomiast R. Przybylska zmieniła nazwisko na R. Nowicka, a O. Domańska na O. Kurowska, ale w lipcu zrezygnowała z dalszej pracy w „ZŁ”⁷.

W końcu grudnia 1992 r. zespół redakcyjny tworzyli: Krzysztof Gowin (red. naczelny), M. Barylska, A. Dłużewska-Sobczak, A. Łosińska, R. Nowicka, M. Pisarkiewicz, J. Zduńczyk, M. Żydek⁸.

W lipcu 1992 r. wydawcą gazety przestały być Muzeum i Dom Kultury, a stało się nim „Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Ziemi Łęczyckiej”⁹.

Krzysztof Gowin, który oprócz funkcji red. naczelnego „Ziemi Łęczyckiej”, był jednocześnie dyrektorem muzeum w Łęczycy, awansował na funkcję Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Płocku i w czerwcu 1993 r. opuścił redakcję. Redaktorem naczelnym został Mirosław Pisarkiewicz. Gazeta ukazywała się odtąd jako miesięcznik. W numerze sierpniowym pomyłkowo wydrukowano w niej nieaktualną stopkę redakcyjną. Z powodów finansowych, po wakacjach zapadła decyzja o likwidacji gazety. Jej ostatni, 15, numer wydano z datą 12 września 1993 roku¹⁰.

Po kilkunastu miesiącach przerwy, w styczniu 1995 r., staraniem burmistrza Krzysztofa Lipińskiego wznowiono w łódzkim Lod - Arcie druk „ZŁ”. Wydawcą nadal było „Stowarzyszenie na Rzecz Roz-

woju Ziemi Łęczyckiej” („SnRRZŁ”). Redakcję tworzyli: Mirosław Pisarkiewicz (red. naczelny), M. Barylska, A. Łosińska, G. Pawlak oraz Wojciech Lalek. W tym składzie wydano cztery numery „ZŁ”. W marcu 1995 r. M. Pisarkiewicz zrezygnował z prowadzenia gazety, która przestała ukazywać się na ponad miesiąc¹¹. Wznowiono druk w połowie maja 1995 r. zmieniając nieco szatę graficzną, zachowując jednak ciągłość numeracji. Wydawcą było nadal „SnRRZŁ”, natomiast redakcję przeniesiono z Poznańskiej 6 na Bardowskiego 2. Zmieniono także drukarnię na łódzki Inex. Komitet redakcyjny składał się z Andrzeja Jastrzębskiego, K. Gowina, Karola Niewiadomskiego, A. Łosińskiej i G. Pawlaka. W połowie listopada 1995 r. wydano ostatni - 13, a 696 w błędnej numeracji ciągłej - numer gazety¹².

W latach 1990-1995 „Ziemia Łęczycka” wychodziła przeważnie w nakładzie od 700 do 1000 egzemplarzy. W 1990 r. wydano także dwie ulotki związane z blokadą trasy nr 1, podczas starań o utworzenie Urzędu Rejonowego w Łęczycy, jako dodatki specjalne „ZŁ”.

Wznowiono ponownie wydawanie „ZŁ” 19 kwietnia 2000 r., zachowując ciągłość numeracji. Zmieniono w niej całkowicie format i formułę, chcąc, aby pismo było gazetą powiatową. Redakcja „ZŁ” znalazła się przy Przedryнку 8, a drukowano ją w nakładzie 2500 egz. w łódzkiej Polskapsesse. Wydawcą była spółka „Periodyk”. Gazeta wychodziła do końca stycznia 2001 r. Redakcję tworzyli: Ryszard Sitek (red. naczelny), Krzysztof Bednarek, Marcin Budzyński, Tomasz Flakiewicz, Maja Godzińska, Marcin Górecki, Marlena Jasińska, Krzysztof Lipiński, Przemysław Marynowski, Antonina Małowiecka, Jan B. Nycek, Grzegorz Pawlak, Anna Straszewska i Andrzej Bugajski¹³. W maju 2001 r. zmieniono format gazety. Właścicielem i redaktorem naczelnym miesięcznika stał się Krzysztof Lipiński. Numer 10. ukazał się z błędem w numeracji ciągłej - powinien być 706, a dano 707 i już nie poprawiono tego lapsusu¹⁴. W październiku 2002 r. redakcję „ZŁ” tworzyli: Krzysztof Lipiński (red. naczelny i właściciel), Marek Kamiński, Mirosław Andrysiak, A. Małowiecka i G. Pawlak¹⁵. W grudniu 2002 r., od numeru 7(718), „ZŁ” przejęła agencja Marow. W skład redakcji weszli: Magdalena Nycek (sekretarz redakcji), M. Andrysiak, M. Kamiński, A. Małowiecka, G. Pawlak i Stanisław Cisak¹⁶.

Oprócz przywracanej wielokrotnie „Ziemi Łęczyckiej” swoistym fenomenem stał się wydawany od 1998 r. „Posłaniec Bernardyński” - jedyne pismo bernardyńskie w Polsce. Ukazujące się nieprzerwanie od 1998 do chwili powstania tego materiału

(wiosna 2004 r.). Pierwszy numer „Poślańca Bernardyńskiego” ukazał się w kwietniu 1998 r. Przyjęto formułę niecodziennika, tzn. - gazeta wydawana była w cyklu miesięcznym z przerwą na wakacje. Początkowo w stopce jako wydawca figurowała Duszpasterska Rada Parafialna. Obecnie w wianie umieszczono pod tytułem tekst - „gazeta Parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Łęczycy”. Pismo wychodzi w nakładzie od 500 do 700 egz. i drukowane jest w jednej z łódzkich drukarni. Pierwszą redakcją „PB” tworzyli: Karol Niewiadomski (red. naczelny), Magdalena i Józef Chowaniec, Agnieszka Lach, Renata Raczkiewicz, Jolanta Podsiadłowiec, Krzysztof Łuczak. Opiekunem pisma był o. Robert Gronia¹⁷. W 1998 r. i 1999 r. nastąpiło kilka zmian w składzie redakcji, m.in. odszedł K. Łuczak, przybył natomiast Cezary Kacprzak. W październiku 1999 r. redakcję tworzyli: Karol Niewiadomski (red. naczelny), Aleksandra Jakubowska, A. Lach, R. Raczkiewicz, C. Kacprzak oraz o. Zefiryn Mazur (sekretarz redakcji)¹⁸. Zmiany przyniósł także rok 2000. Na początku roku do redakcji doszła Mirosława Cerk. Opiekunem gazety został we wrześniu o. Samuel Węgrzyn, a w listopadzie uruchomiono wersję internetową, za którą odpowiedzialny był Tomasz Łuczak¹⁹. W styczniu 2001 r. skład redakcji powiększono o Agnieszkę Śmielewską i na krótko o Zbigniewa Kubiaka. W maju opiekę nad „PB” przejął o. Krystian Florys, a sekretarzem została R. Raczkiewicz, która w grudniu objęła stanowisko redaktora naczelnego po rezygnacji K. Niewiadomskiego²⁰. W lutym 2002 r. do redakcji wszedł Mirosław Pisarkiewicz²¹. W grudniu 2002 r. wydano 46. numer „PB” od początku istnienia. Patronem był o. Bogusław Zabłocki, a redakcję tworzyli: Renata Raczkiewicz (red. naczelny), M. Cerk, A. Śmielewska, o. Edgar Semeniuk (opiekun gazety) i M. Pisarkiewicz²².

Bardzo długą historię wydawniczą miał „Biuletyn Informacyjny Rady i Zarządu Miasta Łęczycy” (1995-2002). Pierwszy numer ukazał się w marcu 1995 r. Wydawcą był Urząd Miasta w Łęczycy. Gazetę drukowano w ZWiR „Iwanowski” w Płocku. Redaktorem naczelnym przez prawie cały okres ukazywania się biuletynu była Maria Borucka²³. W kwietniu 1998 r. przeniesiono druk biuletynu do drukarni Print Extra w Łodzi²⁴. W styczniu 2000 r. przeniesiono go do Pre-Press do Kutna i wprowadzono kolorową okładkę. W tym czasie M. Boruckiej przy redagowaniu biuletynu pomagała Krzysztofa Łuczak z Biura Promocji Urzędu Miasta. M. Borucka podpisywała się w tym okresie jako M. Borucka - Bayon²⁵. Od numeru 1 z 2001 r., a 70 w numeracji ciągłej druk wrócił do Łodzi do

Print Extra, a naczelnym redaktorem została Aleksandra Krawczyk²⁶. Na przełomie lipca i sierpnia 2001 r. redakcję biuletynu przejął Dom Kultury w Łęczycy²⁷. Natomiast nr 2 z sierpnia 2002 r. redagował Piotr Kieszkowski²⁸. Ostatni numer biuletynu ukazał się jako kwartalnik redagowany przez Wydział Promocji UM w październiku 2002 r. Drukowano go w firmie Mamos w Łodzi. W 2002 r. ukazały się tylko trzy numery pisma. Łącznie, w latach 1995-2002, wyszły 84 numery²⁹. Po objęciu urzędu burmistrza jesienią 2002 r. burmistrz Krzysztof Lipiński zlikwidował biuletyn.

Również Starostwo Powiatowe w Łęczycy wydawało nieregularnie swoją gazetę pod tytułem „Informator Powiatowy”. Pierwszy numer ukazał się w grudniu 1999 r. Pismo z kolorową okładką drukowano w Zakładzie Poligraficznym w Kutnie. Redaktorem był Jerzy Iwiński³⁰. Od numeru 1 z 2000 r. redaktorem został Janusz Jankowski, któremu pomagała od grudnia 2001 r. Marzanna Kacprowicz. Do października 2002 r. ukazało się łącznie siedem numerów „IP”³¹.

Odrębną tematyką są szkolne i młodzieżowe piśmienniki, które sporadycznie wydawano i wydaje się do dziś w technice małej poligrafii w różnych łęczyckich szkołach. Najpoważniejszym i bodaj jedynym piśmiennikiem szkół średnich były z pewnością „Drygle” redagowane od kwietnia 1992 r. w Liceum Ogólnokształcącym. Powielane w stu egzemplarzach na kserokopiarce pismo redagowały Marta Tejchman, Joanna Kaźmierczak i Anita Koperska. Redaktorem naczelnym była Iza Wałowska. W stopce redakcyjnej określono „Drygle” jako dwutygodnik młodzieżowy. W 1993 r. skład redakcji nie uległ zmianie, a „Drygle” nadal określały się dwutygodnikiem. Do końca 1993 r. ukazało się łącznie 12 numerów. W 1996 r. z okazji nadania LO imienia Kazimierza Wielkiego wydano nienumerowane „Drygle”. Gazetka ukazywała się dzięki pomocy „Ziemi Łęczyckiej” i Urzędu Rejonowego, a z czasem także przy pomocy S. A. „Aronia” i wypożyczalni kaset video Krzysztofa Lipińskiego³². W LO wydano także jednodniówkę „Na Ten czas”, której redaktorem był Piotr Banasik. Jako rok wydania podano 1811, co wiązało się z tematyką związaną przede wszystkim z „Panem Tadeuszem”.

Od 1994 r. przy Domu Kultury działała redakcja młodzieżowego „Głosu Boruty” (1994-1995). Nieregularnie wydawana gazetka powstała z inicjatywy ochotniczki z amerykańskiego Korpusu Pokoju Sary Barker. W pierwszym numerze podano skład redakcji, którą tworzyli: Tomasz Cybulski, Maciej Jaworski, Paweł Kolczyński, Zbigniew Kubiak, Bartek Kupisz, Konrad Masiarek, Arkadiusz Pecyna

i Jarosław Szwejkowski. W drugim numerze dotaczył Paweł Bujala. W 1995 r. pismem kierowali P. Kolczyński i A. Pecyna, a redakcję tworzyli J. Szwejkowski, M. Jaworski, K. Masiarek i P. Bujala. Do listopada 1995 r. ukazało się łącznie 13 numerów³³.

Od 1995 r. wydawany był w Szkole Podstawowej nr 3 szkolny dwutygodnik „Trójkowy Express”. Naczelnym był początkowo Tomasz Radziszewski, a zastępcą Lena Grzybowska. Od numeru ósmego gazetka stała się miesięcznikiem. W marcu 1996 r. zaczęto ją drukować w kolorze. W 1996 r. red. naczelnym „TE” była Daria Jędrzejczak, a jej zastępcą Piotr Banasik. W 1999 r. P. Banasik został naczelnym, a jego zastępcą Aneta Błaszczuk. Do listopada 1999 r. wyszły 42 numery pisma³⁴.

Również Szkoła Podstawowa nr 4 nieregularnie redagowała gazetkę szkolną „Czwórka”. Pierwszy numer pisma Samorządu Uczniowskiego ukazał się w listopadzie 1996 r. W maju 1999 r. naczelnym „Czwórki” był Marcin Górecki. Do końca 1999 r. ukazało się 15 numerów gazetki³⁵.

Pod koniec lat 90. opracowano kilka numerów „Gazetki Szkolnej” w Szkole Podstawowej nr 2. Od

1999 r. nieregularnie wychodziły gimnazjalne gazetki: „GimLuz” pod red. Ady Michalskiej i w 2002 r. „Gimnazjuffka” pod red. Karoliny Sapko.

Ewenementem wydawniczym była wyborcza Jednodniówka „Łęczyckie Forum Samorządowe” z października 1998 r. Łęczyckie Forum Samorządowe zawiązane na okres wyborów wydrukowało dwa numery Jednodniówki. Nigdy ich jednak nie rozpowszechniono, a cały nakład został podzielony między kandydatów do samorządu, którzy Jednodniówkę „ŁFS” finansowali z własnych środków. Bez większego powodzenia próbowano wydawać w l. 90. pismo w parafii św. Andrzeja Apostoła.

Pod koniec lat 90. XX w. powstało w Łęczycy biuro łódzkich „Wiadomości dnia”. Po połączeniu „Wd” z „Dziennikiem Łódzkim” na łamach „DŁ” zaczęto regularnie publikować nienumerowany dodatek regionalny do piątkowego numeru pod tytułem „Tydzień Kutnowsko - Łęczycki”.

Bogate dzieje prasy lokalnej w Łęczycy są świadectwem żywotności kulturowej tutejszego środowiska, a zawartość omawianych gazet jest bezcennym źródłem dla badaczy dziejów miasta ostatnich stu lat.

PRZYPISY

- 1 M. Pisarkiewicz, *Łęczycza w Drugiej Rzeczypospolitej. Działalność publicystyczna - wydawnicza* [w:] *Łęczycza. Monografia miasta do 1990 roku*, pod red. Ryszarda Rosina, Łęczycza 2001, s. 410 - 413; M. Pisarkiewicz, „*Łęczycki Tygodnik Powiatowy*” w latach 1915-1918, „*Notatki Płockie*” 1998, nr 2, s. 17-24.
- 2 M. Sęczkowska, *Kultura i nauka po II wojnie światowej. Działalność naukowa, popularyzatorska i wydawnicza* [w:] *Łęczycza. Monografia miasta do 1990 roku*, pod red. Ryszarda Rosina, Łęczycza 2001, s. 637 - 638.
- 3 M. Pisarkiewicz, *Gazeta łęczyckiego liceum*, „*Ziemia Łęczycka*” (dalej: „ZŁ”), 1992, nr 8, s. 2.
- 4 M. Pisarkiewicz, *Z dziejów prasy łęczyckiej* (cz. V). Biuła, „ZŁ”, 1993, nr 9, s. 8.
- 5 „ZŁ”, 1990, nr 1, s. 4; „*Ziemia Łęczycka*”, 1990, nr 2, s. 12.
- 6 „ZŁ”, 1990, nr 18, s. 12.
- 7 „ZŁ”, 1992, nr 23, 1992, s. 12 (numer ten powinien nosić nr 1, ale pomyłkowo nadano mu 23, kontynuując numerację z poprzedniego roku); „ZŁ”, 1992, nr 4, s. 12.
- 8 „ZŁ”, 1992, nr 21, s. 12.
- 9 „ZŁ”, 1992, nr 13, s. 12.
- 10 „ZŁ”, 1993, nr 11, s. 12.
- 11 „ZŁ”, 1995, nr 4, s. 12.
- 12 „ZŁ”, 1995, nr 5, s. 11.
- 13 „ZŁ”, 2000, nr 4, s. 4.
- 14 „ZŁ”, 2001, 10, s. 3.

- 15 „ZŁ”, 2002, nr 6, s. 3.
- 16 „ZŁ”, 2002, nr 7, s. 3.
- 17 „*Posłaniec Bernardyński*” („PB”), 1998, nr 2, s. 8.
- 18 „PB”, 1998, nr 4, s. 8; „PB”, 1999, nr 1, s. 12; „PB”, 1999, nr 7, s. 12.
- 19 „PB”, 2000, nr 7, s. 20; „PB”, 2000, nr 9, s. 20.
- 20 „PB”, 2001, nr 1, s. 20; „PB”, 2001, nr 4, s. 20; „PB”, 2001, nr 5, s. 16; „PB”, 2001, nr 16, s. 16.
- 21 „PB”, 2002, nr 2, s. 16.
- 22 „PB”, 2002, nr 10, s. 16.
- 23 „*Biuletyn Informacyjny Rady i Zarządu Miasta Łęczycza*” („BIRiZMł”), 1995, nr 1, s. 8.
- 24 „BIRiZMł”, 1998, nr 4, s. 12.
- 25 „BIRiZMł”, 2000, nr 1, s. 15.
- 26 „BIRiZMł”, 2001, nr 1, s. 16.
- 27 „BIRiZMł”, 2001, nr 7/8, s. 12.
- 28 „BIRiZMł”, 2002, nr 2, s. 18.
- 29 „BIRiZMł”, 2002, nr 3, s. 19.
- 30 „*Informator Powiatowy*” („IP”), 1999, nr 1, s. 15.
- 31 „IP”, 2000, nr 1, s. 16; „IP”, 2001, nr 2, s. 16.
- 32 M. Pisarkiewicz, *Licealne „Drygle”*, „*Ziemia Łęczycka*”, 1992, nr 10, s. 5.
- 33 „*Głos Boruty*” („GB”), 1994, nr 1, s. 8; „GB”, 1995, nr 2, s. 15; „GB”, 1995, nr 6/7, s. 16.
- 34 „*Trójkowy Superexpress*” („TE”), 1995, nr 1, s. 3; „TE”, 1995, nr 8, s. 1; „TE”, 1997, nr 1, s. 6; „TE”, 1999, nr 2, s. 2.
- 35 „*Czwórka*”, 1996, nr 1, s. 1.